

Goede raad was duur.... verbouwen in Nsipe

De situatie in Nsipe, Malawi gaan bespreken en aldaar een plan maken met het schoolbestuur van de Saint Peter Claver School en met de eigenaren van de panden, de Witte Paters, leek ons het beste besluit.

(de schoolgebouwen waren van de Katholieke Kerk en de overheid wenste sinds enige jaren alleen onderwijs te betalen zonder geloofsinbreng op de school. Onderwijzend personeel stond op de betaalrol van de regering, de huizen waar de leraren en leraressen in woonden waren ook van de kerk.)

Uiteraard moest het schoolbestuur en een 20 tal onderwijzend personeel formeel hun toestemming geven of minstens hun medewerking uitspreken.

Tweede reis naar Malawi

En dus...stond ik op 18 september 2007 voor de tweede maal dit jaar op Schiphol met bestemming Lilongwe, Malawi, waar ik opgehaald zou worden door Father Henri Chikanda. Een inlandse Witte Pater die in het diocees (bisdom) Dedza werkt, waaronder ook Nsipe valt.

De reis naar de voetsporen en voetstappen van Pater Theo Winkelman bracht mij wederom terug in zijn wereld die hij in 1992 met versleten knieën en een minder goede gezondheid op dokteradvies had moeten verlaten.

Zijn missiewereld, die met het verscheiden van Theo Winkelman en zijn vele buitenlandse confraters er niet beter op zou zijn geworden.

De missionarissen van het eerste uur, de voortrekkers en wegbereiders, die vanaf 1904 in Malawi werkzaam zijn geweest en waarvan Theo Winkelman er één in de vele jaren is geweest, zijn oud of overleden. In het beste geval schrijven die oude missionarissen uit de vele landen over de wereld hun memoires of blijven in Afrika op hun post, zolang hun leeftijd dat mogelijk maakt. Zelfs tot op hoge leeftijd. Weliswaar nog altijd betrokken bij hun levenswerk, maar in kracht en creativiteit al lang niet meer op het niveau waar het ooit was. Alleen hun gezondheid noopt hun vaak terug te keren naar hun land van herkomst, waar zij in het beste geval in een verzorgingstehuis van Witte Paters hun laatste dagen kunnen slijten, hun parochianen, confraters en zusters en vele in jaren opgebouwde relaties onwennig achterlatend.

De gemiddelde leeftijd van buitenlandse missionarissen in Africa is dan ook hoog, vaak zelfs ouder dan 70-75 jaar. (zie daarvoor ook Contactbrief van de Missionarissen van Afrika – Witte Paters- no. 164 juni 2007.) In juni 2007 aantal confraters in het buitenland: 46 (40 paters en 6 broeders, waarvan de gemiddelde leeftijd is 70,26 jaar.

De gemiddelde leeftijd van de 87 confraters in Nederland is zelfs 77,6 jaar.

Terug naar Malawi in 2007

Aankomst in Malawi op 20 september 2007.

Pater Chinkanda stond punctueel op het afgesproken tijdstip op woensdagmorgen, 20 september 2007, op Kamuzu International Airport te Lilongwe, Malawi op mij te wachten. Mijn kamer in het bisschoppelijk huis van Dedza was gereed en de bisschop wilden mij nog diezelfde middag ontvangen.

Dat was de eerste vergadering over en de eerste stap naar de verbetering van de lagere school voor op dat moment 1567 kinderen in Nsipe Malawi. De school van de parish waar Father Theo Winkelman de laatste jaren van zijn arbeidzame leven, welk eindigde in zijn 74 ste levensjaar, zoveel heeft gedaan voor zoveel mensen.

De oude Bishop Rémi (Joseph Gustave) Sainte-Marie 70 jaar, is benoemd voor hij met pensioen gaat, voor 5 jaren in Lilongwe en vond onze inbreng zeer welkom. Hij heeft 12 jaren van reorganisatie van zijn Diocees Dedza succesvol voltooid en meende te mogen gaan uitrusten, maar Lilongwe kan zijn ervaring en werklust nog een paar jaar goed gebruiken en dus is hij door Rome in de hoofdstad van Malawi, Lilongwe, weer benoemd.

De nieuwe Bisschop, Rev. Emanuel Kanyama, die op 6 oktober 2007 in Bembeke, tussen Lilongwe en Dedza, wordt gewijd als Bisschop van Dedza, accepteerde mijn plan volledig. Hij bleek heel blij te zijn met dit goede begin in zijn nieuwe diocees en koppelde mij onmiddellijk aan de man die verantwoordelijk is voor alle gebouwen in zijn bisdom, broeder Mathias.

Een rijzige Duitse broeder, ook rond de 70 jaar, maar heel fit en technisch geschoold, die weet wat goed bouwen is en zijn relaties daarvoor heeft. Die weliswaar graag de hele dag praat, maar ook veel werk verzet. Hij heeft meerdere gebouwen onder handen die op de prioriteitslijst van het bisdom staan. Uitbreiding van een zusterhuis in Balaka, het vernieuwen van een vleugel in een gebouw in Bembeke enz. en nu dan natuurlijk de school in Nsipe.

Iedere morgen om 7 uur zorgt hij voor de gebakken eitjes,

koopt ergens onderweg dagelijks brood voor het hele Bisschopshuis in Dedza en de iedere dag andere gasten of priesters die de bisschop willen spreken en blijven slapen en eten in het Bisschopshuis in Dedza. Als het nodig is zorgt hij 's avonds als de kok al naar huis is voor nog een paar hamburgers ten behoeve van de onaangekondigde gasten bij de avondmaaltijd vanaf 18.30 uur.

Hij ziet er ook niet tegenop om 's avonds in zijn Toyota met open bakje noch wat ijzerwerk of balken te bezorgen op de bouwplaats, opdat er 's morgen toch nog een beetje kan worden doorgewerkt.

Die broeder, waartegen ik steeds maar weer Father Mathias zei in plaats van Brother Mathias, was de andere dag tijdig aanwezig op de school in Nsipe tijdens de vergadering over de verbetering van de school. dorpsoudsten vergaderen in Nsipe over hun school samen met onderw.PTA (2)

